

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪ.)

ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಕೂಲು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಹತ್ತಿ ನೂಲುವುದು, ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಕಾಗದ ಮಾಡುವುದು, ಗಂಧದ ಮರದ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕಲಿಸಬಹುದು. 'ಗಂಧದ ನಾಡಿದು ಮೈಸೂರು' ಎಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಮಾಡಿ ಕಲಿಸಿದರೆ ಕಲಿತನಂತರ, ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆತರಿಸಿ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲೇ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕೂಲಿಯೂ ದೊರಕಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಮಗೆ ಸೈಯೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಕೊಡಗಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಂಚಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅನೇಕರು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಹೆಂಚಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಆ ಜನರು ಇಲ್ಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡಬಹುದು. ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ದೂರವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕ್ಯೂರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಜನರ ನಿರುದ್ಯೋಗವು ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕಲಿತು ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಮಗೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಧ ಜನರೂ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved:

"That this Assembly is of the opinion that an Industrial School be started at Periyapatna Town where the required raw materials and men are available in abundance."

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೋ ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಕ್ಕಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಇತ್ಯಾದಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆ ಅವರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಬಹುಶಃ ಈಗ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾನೂನಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಂತೆ ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯವೊಂದೇ ಸಾಲದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಬೆಂಬಲವೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಈ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸುಪಡೆಯಲು ಅನುಮತಿಸಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The resolution was, by leave, withdrawn.

No. 34.—Supply of Electricity to Mysore Taluk.

ಶ್ರೀ ಶಿವನಂಜೇಗೌಡ (ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು).—ಸ್ಪೀಕರ್, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ.—

"ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ತುಂಬ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಣೆ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಕೂಡಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ."

ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದು ನುಮಾರು 7½ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ನಿರಾವರಿ ಕಾಂಗಾರಿಗಳು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೌಕರ್ಯ ಮುಂತಾದವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೋ ಈ ಕಡೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ವಿಚಾರ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಬಹಳ ಪ್ರಸನ್ನಾಕಾಂತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ, ಎಲ್ಲ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಜೀವ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಎಂದು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿರುವ ಪ್ರದೇಶ, ಮಳೆ ಕಡಮೆ, ಬೆಳೆಯಲ್ಲದೆ ಜನರು ಕೊರಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ದಿವನಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನಾ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಸಂಚಾರವನ್ನು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬಹಳವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ ಎಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಬರುವಾಗ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನವರ ಕಷ್ಟ ನಿಷ್ಠುರಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೋಣವೆಂದೇಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಶಿವಸಂಜೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ ನೀರಾವರಿ ಸ್ಥಳ, ಅದಲ್ಲ ನಾನು ಕೇಳುವುದು. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ತಿಂಗಳು ಗಟ್ಟಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಜಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೇ ಹೊರತು ಜನರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಜವಾಬು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜನಗಳಿಗೊದಗಿರುವ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಣೆ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಳೆ ಅಣೆ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವನ್ನು ತಂದಾಗ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಈ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೂ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮೆಂಬರಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದೇ ಮಹಾ ಪಾಪವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಜನರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಂಡವಾದರೂ ಈಡೇರಿಸದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಾನೇಕೆ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರಬೇಕು, ರಾಜೀನಾಮೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬರುವವರು ಅವರವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜನರಿಗಿರುವ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರಸ್ತೆ, ನೀರು, ಬಾವಿ ಮುಂತಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಬಂದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕೂಡುವುದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಹೊರಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಸಾಧನಾದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಾನು ಹೇಳುವಾಗ ಕಷ್ಟ ತಕ್ಕಡಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯನೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಜವಾಬು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ರಾಜಧಾನಿ ಸಮಾಪವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನೂರಾರು ಜನರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ಖಾತೆ ಸಚಿವರು ಇವರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಜನ ಬಂದು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅನೇಕರು

ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿದೆ. ಅದೇ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಏನೂ ಆಗದಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಾಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಷ್ಟ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿ. ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದರಿಂದ ನಾನು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

4-30 P.M.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಎದ್ದುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದಗಿನಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“That this Assembly is of the opinion that Mysore Taluk being an acute scarcity area, action be taken to immediately supply electricity to the taluk for irrigation purposes and construction of anecuts.”

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ (ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿವೆ. ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣವೆಂದರೆ ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬೆಳಕುಕೊಡುತ್ತಿರುವ ನಗರವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ದರಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಲಹೆಯಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಳೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಧುನಿಕ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನುಮ್ಮಸಿನ ಇಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅಣೆಕಟ್ಟು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ low level channel ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ವೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏನೂ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಸಜ್ಜೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಈಗಾಗಲೇ 14 ಪಂಪುಗಳು ಸಜ್ಜೆ ಆಗಿವೆ. ಇನ್ನೂ 10 ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವಿಚಾರ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಒದಗಿಸುವ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ವರು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ತಿಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಶಿವನಂಜೇಗೌಡ.— ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ನಾನು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Sri G. Sivappa is not here. Also, Sri M. Madiiah. No. 37. Sri S. Gopala Gowda.

No. 37.—Introduction of Legislation to eliminate intermediaries between the tiller and the State.

* ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ನಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ:

“This Assembly is of the opinion that a Bill be introduced immediately to eliminate all intermediaries between the tiller and the State.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಭೂಮಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಾರ್, ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಭೂಮಿಯು ಉಳುವ ರೈತರಿಗೆ ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಸಮಾಜೀಕರಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಹು ಜನರ ಕನಬು ಕೃಷಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಈಚೆಗೆ ಇನಾಂ ರದ್ದಿ ಯಾತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡನಂತರದಲ್ಲಿ ರೈತಪಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವುದು ನೋಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮರೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಸುಮಾರು 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಬರೀ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮರೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು, ಉಳುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರೈತರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಂದ

ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು. ಉಳುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರು ಈ ಭೂಮಿಯ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವನ್ನು ಭೂ ಮಾಲೀಕರು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನ ಉತ್ತಮವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದಿನೇ ದಿನೇ ಅವರು ಬಡವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಶಕ್ತಿ ಹೀನರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಗೇಣಿ ಮಸೂದೆಯೆಂದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ಮಸೂದೆ ಆನೇಕ ರೋಷದೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿನ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗಾಗಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಇವೊತ್ತೂ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವೂ ದೊರಕಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಅಳತೆ ತೂಕದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಗೇಣಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಜಮೀನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರ ರೈತರಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಭೂ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಈಗ ಬಂದಿದೆ.

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದೂ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಸ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಬಿಡುಮುಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಸಾಧನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆ ಉತ್ಪನ್ನ ಅವರ ಸ್ವತ್ತು ಆಗಿರಬೇಕು. ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಆ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಹಕ್ಕು ಇರಬೇಕು; ಭೂಮಿ ಮಾರತಕ್ಕ, ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವಸ್ತು ಆಗಿರಬಾರದು, ಮನುಷ್ಯನ ಆಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅದು ಬಲಿಯಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಉಚಿತ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಾವು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರ ತೆಲಂಗಾಣ ಮಾರ್ಗ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ. ಮೂರನೆಯದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿನೋಬಾ ಭಾವೆಯವರು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇದ್ದವರಿಂದ ದಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ. ಈ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಕಾನೂನು ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ವಿನೋಬಾ ಭಾವೆಯವರು ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರಿಂದ, ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇವೊತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದಿಗಿಂತ ಉತ್ಕಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬರೀ ಒಂದು ಚಿಂತನೆ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತೀ